

9461 209/ V K toetreding
MEMORANDUM

Van: Mr. A. F. K. Hartogh

Datum: 5 januari 1971
no. 5

Aan: M en T via S *De*

cc: DIE
Bn. Gevers
Amb. Londen
PV EG Brussel

Onderwerp: Onderhandelingen V.K.-EEG.

9/1
Op 30 december 1970 ontving ik op zijn verzoek de Britse Ambassadeur, die in opdracht van zijn Regering mijn indruk kwam vragen over de gang van zaken bij de onderhandelingen V.K.-EEG. Hierbij was het voornaamste onderwerp van gesprek de kwestie van het Britse aandeel in de financiering van de Gemeenschappen. De Raad van de Ambassade kwam de volgende dag over dit zelfde onderwerp uitvoerig spreken met Chef DIE. Ook dit laatste gesprek vindt in het onderstaande verslag zijn weerslag.

Ik begon uiteen te zetten, dat het Britse aanbod betreffende de overgangsregeling voor de financiering mij uit taktisch oogpunt bevreemdde. De Britten stellen voor hun contributie in vijf jaar op 13 à 15% van de totale EEG-begroting te brengen, te beginnen met 3% in het eerste jaar. Gezien het te verwachten uitgangspunt van de EEG leek mij dit voorstel voor de Gemeenschap onaanvaardbaar en ik begreep niet hoe Minister Rippon later zou kunnen uitleggen dat hij tenslotte veel hogere percentages had moeten accepteren.

Sir Edward antwoordde dat het Britse aanbod geen onderhandelingsaanbod was, maar wel degelijk een serieus voorstel. De Britten gaan er van uit, dat zij bij de toetreding toch reeds een aanmerkelijke bijdrage aan de EEG verlenen, doordat zij de EEG-landbouwprodukten zullen kopen voor een aanmerkelijk hogere prijs dan de wereldmarktprijs, welke zij thans betalen. Dit betekent dat de Gemeenschap minder restituties hoeft te geven en is dus voor de Gemeenschap voordelig. Bovendien zullen de bijdragen van de andere lid-staten aan de begroting verminderen. Indien de Britten daarboven nog een veel groter bedrag dan 3% zouden moeten bijdragen, zou dat gaan lijken op een "entrance fee". Bovendien komt de douane-unie slechts langzaam tot stand met de voordelen die Engeland hiervan mag verwachten en het ligt dus voor de hand dat dan ook de te betalen contributie geleidelijk zal toenemen. Trouwens, ook de Zes waren met kleine bijdragen begonnen, die jaarlijks omhoog waren gegaan.

Dit laatste heb ik uiteraard ontkend en er op gewezen dat reeds vanaf het begin van de Gemeenschap alle Zes een vast percentage hebben betaald dat niet ver afweek van het percentage van hun nationaal produkt in het nationaal produkt van de gehele Gemeenschap. Wel was uiteraard de totale omvang van de begroting in het begin veel geringer geweest. Ook het argument van de geleidelijke totstandkoming van de douane-unie heb ik afgewezen. De voor- en nadelen over en weer zijn min of meer gelijk, aangezien

- immers -

MEMORANDUM

Van: Mr. A. F. K. Hartogh

Datum: 5 januari 1971
no. 5

Aan:

Onderwerp:

-2-

immers zowel de Gemeenschap als de Britten de interne douane-tarieven langzaam afbreken. Indien men lid wordt van een club, is het normaal dat men onmiddellijk zijn volle contributie betaalt en het is ook normaal dat dit voor de reeds bestaande leden een verlichting van hun verplichtingen betekent. Ware het niet dat Engeland reeds thans een zwakke economische positie heeft en ware het niet dat het netto financieel resultaat van het lidmaatschap van de Gemeenschap voor Engeland, gezien de structuur van zijn economie onvoordelig uitvalt, dan zou de Gemeenschap zeker niet, zoals thans, overwogen hebben Engeland faciliteiten te geven op het gebied van de contributiebetaling. Ik wees er trouwens op dat noch Denemarken, noch Noorwegen of Ierland dergelijke faciliteiten hadden gevraagd. Engeland moest dus niet onderschatten het begrip dat er in de Gemeenschap bestaat voor de moeilijke positie van Engeland en in die optiek vond ik een aanbod van 3% geen serieuze indruk maken.

Herhaalde malen ontkende Sir Edward dat het Engelse aanbod een openingsbod was. Het verschil tussen de positie van de Gemeenschap en die van Engeland is dat de Engelsen bereid zijn na de overgangperiode voor de financiering een sprong in het duister te maken van + 15% tot een percentage dat wellicht ver boven de 20% zal liggen. Dit behoeft het publiek niet te worden uitgelegd, aangezien dit laatste cijfer immers een onbekende blijft. De Gemeenschap daarentegen vraagt de Engelsen reeds onmiddellijk een grote sprong te maken, welke in dollars berekenbaar is en een slechte indruk zal maken op de publieke opinie, die daarin toch een "entrance fee" zal zien. Het zou in Engeland niet begrepen worden, indien Engeland tot belastingverhoging zou moeten overgaan om het lidmaatschap van de Gemeenschap te financieren.

Tenslotte hebben wij geconcludeerd dat er vele onbekenden zijn die zouden moeten worden uitgezocht om te weten of een hogere contributie dan 3% van het totaal onredelijk is. Dit hangt immers af van de inkomsten die de Engelsen krijgen uit de in te stellen heffingen, de besparingen op "deficiency payments", de afdracht van de invoerrechten, de hogere prijs die de Britten zullen betalen voor invoer van marktprodukten uit de Gemeenschap enz.

Sir Edward bleek niet verheugd, maar wel tevreden over de zeer openhartige gedachtenwisseling die had plaats gevonden. Hij zou Sir Con O'Neill hiervan in kennis stellen. Aangezien de goede bedoelingen van Nederland niet in twijfel worden getrokken, wordt onze visie in Londen steeds op hoge prijs gesteld.

(conform dictaat Mr. Hartogh)